

Efter disse Bemærkninger, som Forslaget om Told- og Skibsafgifter særlig har foranlediget mig til, fremsætter jeg for det ærede Thing Forslag til Lov om Beskatningen af Brændevinsbrænding. Vores Medlemmer af dette Thing ville jo vistnok endnu have i levende Erindring, at der i 1871 blev af Regjeringen indbragt et Forslag om en Forandring i Beskatningen af Brændevinsbrænding, som gik ud paa, at man skulde eller ialtfald kunde gaa over til en Produktbeskatning istedetfor Karrumsbeskatningen, og at man gennem Ansættelsen af Skatten skulde indvinde, hvad man i Aarenes Løb havde tabt derved, at Karrumsbeskatningen gav et mindre Udbytte for Statskassen. Om dette Lovforslag, der blev fremsat i 1871, kunde jo imidlertid de to Thing ikke enes. Man kunde enes om Størrelsen af Skatten, men derimod ikke om Beskatningsmaaden, idet Landsthinget for sit Vedkommende ikke vilde gaa ind paa den nye Form for Beskatningen: Produktbeskatningen. Naar jeg ikke desto mindre i det Lovforslag, jeg nu fremsætter for dette Thing, har foreslaaet at gaa over til Produktbeskatningen, saa er det, fordi jeg antager, at dette Thing ikke mere vil fastholde sin Modstand imod denne Beskatningsmaade, idet de Tvivl, der i 1871, som det ogsaa forekom mig, ikke uden Grund bleve gjorte gjældende imod Paalideligheden af de automatiske Maalere, der skulde anbringes i Brænderierne, og hoorpaa jo hele Skatteydelsen kom til at bero, — idet disse Mistvivel nu maa være fjernede. Jeg skal tillade mig at bemærke, at ikke blot har man herhjemme i de forløbne 10 Aar stadig fortsat Forsøgene med denne Maaler, Spritmaaleren, og er derigjennem kommen til den Overbevisning, at den er fuldt paalidelig, men at ogsaa lignende Undersøgelser, foretagne andre Steder i Verden, have givet ganske det samme Resultat. Udtalelserne om den automatiske Maaler ere endog af og til saa gunstige, at man skulde forbauses derover. Maalerens angivne Nøjagtighed er saa stor, at man kun kan undre sig derover, idet man med Føje kunde tvivle om, at en omhyggelig Udmaalning ved de ellers brugte Instrumenter vilde give et saa nøjagtigt Resultat. Men foruden det, at Instrumentet har været prøvet, er blevet veiet og ikke fundet for let, synes det mig at tale endnu stærkere for dets virkelige Paalidelighed, at det allerede i adskillige Aar har været benyttet som Stattemaalere i forskellige Lande i Europa og til stor Tilfredshed. Dette forekommer mig at være endnu mere afgjørende end Resultatet af de Forsøg, der ere gjorte baade her og andetsteds. Jeg skal saaledes nævne, at man i Rusland har i de sidste 8 Aar anvendt dette Instrument, og det ikke entelvis, thi efter Angivelserne løber indtil 1873 Antallet af de anvendte Apparater op til 1,200 Stykker og i Aarene derefter indtil 1878 til andre 1,300 Stk. I Italien har denne Maaler

ligeledes været benyttet siden 1879. Enhver Tvivl om denne Stattemaalers fuldstændige Paalidelighed er for mit Vedkommende fjernet, og jeg antager, at, naar Thinget kommer til den samme Betragtning, vil der ikke fra dette Things Side blive gjort den samme Modstand imod at gaa over til Produktbeskatningen som i 1871. Jeg veed nu meget vel, at der kan ansæres og bliver anført til Fordeel for den nysgjældende Beskatningsmaade, hvor Skatten ydes efter Mæskkarrumets Størrelse, at deri ligger en Spore for Producenten til at udvikle af Raastofferne en saa stor Mængde færdigt Produkt som muligt, altsaa til med Offer at fuldstændiggjøre saavidt muligt deres Produktion. Men paa den anden Side maa man heller ikke glemme, at Karrumsbeskatning allerede med den Størrelse, den har nu, og end mere, hvis den skulde forøges, hindrer Benyttelsen til Brændevinsbrændingen af de mindre værdifulde Raastoffer. Det er selvfølgelig under Karrumsbeskatningen af største Betydning for Brændevinsbrænderne at kunne udvinde en saa stor Mængde Spirit som muligt med den samme Skatteydelse, af det samme Karrum, men selvfølgelig for at naae det maa blandt Andet ogsaa kun første Klasse's Varer anvendes til Frembringelsen, Noget, som i sig selv neppe kan anses for at være naturligt eller ønskeligt, betragtet fra Samfundets Side. Jeg tror, at det i ethvert Tilfælde ikke vil være let at komme til en forøget Statsindtægt af Brændevinsbrændingen uden gennem en Produktbeskatning.

I Lovforslaget har jeg foreslaaet, at Produktbeskatningen først skulde almindelig gennemføres, altsaa være tvungen Beskatning, efter den 1ste April 1890. Indtil den Tid har jeg ment, at man maatte kunne overlade til Brændevinsbrænderne selv at vælge mellem Produktbeskatning og den hidtidige Karrumsbeskatning, dog undtagen ny-anlagte Brænderier og forandrede Brænderier. Afgiftens Størrelse har jeg ment at kunne foreslaa til 25 Ore pr. Pot af ren Alkohol; det vil jo svare til kun 25 Ore for 500 Spirit og til 11³/₄ Ore for 8° Brændevin. Det vil altsaa endda være noget mindre end, hvad Brænderi-afgiften var, forudsat at den skulde være efter Lovene af 1863 og 1864, hvor man jo gik ud fra, at der kun udvandt 16 Potter Brændevin af en Tønde Karrum, og at altsaa Brændevinen, Krigsskatten indbefattet, betalte 6 Skilling pr. Pot, altsaa 12¹/₂ Ore. Jeg haaber, at dette Forslag vil blive betragtet som overordentlig moderat (Ja! Ja!) fra deres Side, der holde paa, at Brændevinen ikke maa blive for dyr, medens jeg ikke tvivler om, at det vil blive anset for at være overdrevent lavt (Ja!) af dem, der have Haab, Forventning om gennem en Jorddyring af Brændevinen at kunne indstrænke den for store Brug af Brændevin. Jeg tror imidlertid, at, dersom man ad den Vej skulde komme Brændevinsmisbruget tillids, maatte der ikke være Tale om en Forhøjelse af saa Dre, saa maatte man til at